

D.5 Omgaan met Eural

D.5.1 Inleiding

Indien sprake is van een afvalstof, dan wordt aan de hand van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) (Eural) bepaald welke afvalstofcode van toepassing is en of sprake is van een gevaarlijke afvalstof.

De Eural is op 8 mei 2002 in werking getreden en op 1 juni 2015 gewijzigd. In de Eural worden circa 800 afvalstoffen benoemd en voorzien van afvalstofcodes. Ook wordt aangegeven wanneer een afvalstof gevaarlijk is. Met de Eural is het onderscheid tussen gevaarlijke en niet-gevaarlijke afvalstoffen in de Europese Unie geharmoniseerd. Het is dan ook de bedoeling dat de Eural door iedereen wordt gebruikt die met afvalstoffen te maken heeft, zoals primaire ontdoeners (bedrijven), afvalverwerkende bedrijven, overheden en toezichthoudende instanties.

D.5.2 Gevaarlijk afval

D.5.2.1 [Inleiding](#)

Een afvalstof wordt aangemerkt als een gevaarlijke afvalstof als de afvalstofcode in de Eural is voorzien van een asterix (*).

Een aantal afvalstoffen is zodanig ingedeeld dat ze zowel een code voor een gevaarlijke afvalstof als voor een niet-gevaarlijke afvalstof heeft. Dit betekent dat sprake is van een zogenaamde complementaire categorie. De complementaire categorieën staan in de Eurallijst altijd bij elkaar. Echter, anders dan in de versie van 8 mei 2002 zijn complementaire categorieën in de versie van 1 juni 2015 niet meer herkenbaar door de toevoeging 'c'. Het herkennen van een complementaire categorie geschiedt nu op basis van de omschrijvingen van de betreffende afvalstoffen. Aan de hand van de samenstelling van de afvalstof wordt vastgesteld of de afvalstof gevaarlijk is of niet. Hiertoe wordt bepaald of de afvalstof gevaarlijke eigenschappen bezit als bedoeld in bijlage III bij de kaderrichtlijn afvalstoffen. Is dit het geval, dan is sprake van een gevaarlijke afvalstof. Als geen sprake is van een gevaarlijke afvalstof, mag de afvalstof worden beschouwd als een niet-gevaarlijke afvalstof.

In bijlage III zijn per gevareneigenschap (HP1 tot en met HP15) de code(s) voor gevarenaanduidingen voor afvalbestanddelen weergegeven. In bijlage III staan bij de meeste gevareneigenschappen ook de concentratiegrenswaarden vermeld wanneer een afvalstof gevaarlijk is of niet. Nadat de gevaarlijke eigenschappen van het afval zijn beoordeeld volgens de methode die is beschreven in de mededeling van 29 april 2015, nr BSK/IENM-2015/61115, van de implementatie van het Besluit 2014/955/EU, wordt een passend codenummer uit de lijst van gevaarlijke of niet-gevaarlijke afvalstoffen toegekend.

D.5.2.2 [Criteria voor gevaarlijke eigenschappen](#)

De criteria voor de gevaarlijke eigenschappen zijn uitgewerkt in de Verordening betreffende indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels ([Verordening 1272/2008/EG](#)). Dit wordt ook wel de CLP-verordening genoemd. De gevarenaanduidingen per individuele stof staan in tabel 3.1 'lijst van geharmoniseerde indeling en etikettering van gevaarlijke stoffen' van bijlage VI in de CLP-verordening. De gevarenaanduiding wordt in tabel 3.1 van de CLP-verordening weergegeven met een zogeheten H-zin. Dit is een zin die behoort bij een gevarenklasse en -categorie en die de aard/intrinsieke gevareneigenschap van de stof/het mengsel beschrijft. De H-zin bestaat uit een H met 3 cijfers, waarbij het eerste cijfer staat voor:

- H 2XX: fysisch-chemische gevaren
- H 3XX: gezondheidsgevaren
- H 4XX: milieugevaren.

Voor geregistreerde stoffen waarvoor nog geen geharmoniseerde indeling beschikbaar is, zijn de gevarenaanduidingen te vinden in de database van het Europees Chemicaliën Agentschap

(ECHA). Zie voor de CLP-verordening: [CLP \(website RIVM\)](#) en [CLP-verordening \(website ECHA\)](#).

D.5.3 Keuze Euralcode

In de [Eural](#) is de systematiek beschreven waarmee de voor een afvalstof van toepassing zijnde Euralcode moet worden opgezocht. Daarbij geldt de herkomst van een afvalstof als uitgangspunt. De keuze voor de Euralcode geschiedt via de volgende stappen:

- Zoek de herkomst van de afvalstof op in de hoofdstukken 01 tot en met 12 of 17 tot en met 20 en bepaal de bijbehorende code van zes cijfers voor de afvalstof (exclusief de codes in deze hoofdstukken die op 99 eindigen).
- Als er in de hoofdstukken 01 tot en met 12 of 17 tot en met 20 geen geschikte afvalcode kan worden gevonden, moet er in de hoofdstukken 13, 14 en 15 worden gezocht om de code van de afvalstof te bepalen.
- Als geen van deze afvalcodes van toepassing is, moet de bepaling van de afvalcode aan de hand van hoofdstuk 16 gebeuren.
- Als de afvalstof ook niet in hoofdstuk 16 onder te brengen is, moet de code '99' (niet elders genoemd afval) worden gebruikt in het deel van de lijst dat overeenkomt met de bij de eerste stap bepaalde activiteit.

De code '99' (niet elders genoemd afval) wordt dus pas gebruikt als een afvalstof op grond van de herkomst en de omschrijving van de afvalstof niet onder een andere afvalstofcode onder te brengen is. Dit neemt niet weg dat ook bij code '99' in een vergunningaanvraag of melding een goede beschrijving van een afvalstof moet worden opgenomen, omdat een beoordeling anders niet mogelijk is.

IenW heeft in 2019 de [Handreiking Eural](#) uitgebracht die uitgebreid ingaat op bovenstaande systematiek en deze voorziet van voorbeelden.

D.5.4 Euralcode in een sectorplan en in een vergunning

Op sommige afvalstoffen kunnen meerdere Euralcodes van toepassing zijn. De aard en/of herkomst van een afvalstof bepaalt immers welke Euralcode het meest geschikt is. In toelichting bij de sectorplannen is een niet-limitatieve lijst van Euralcodes opgenomen die betrekking kunnen hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van het betreffende sectorplan. Niet deze opsomming van Euralcodes, maar de afbakening van het sectorplan (paragraaf I) bepaalt welke afvalstoffen onder het sectorplan vallen.

Voorbeeld:

Euralcode 19.12.12 betreft overig afval (inclusief mengsels van materialen) van mechanische afvalverwerking. Afhankelijk van het ingangsmateriaal van de mechanische afvalverwerking (bijvoorbeeld restafval of gemengd BSA) of de samenstelling van het afval kan sectorplan 1 'huishoudelijk restafval (inclusief grof)', sectorplan 2 'restafval van bedrijven', sectorplan 3 'procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen' of sectorplan 28 'gemengd bouw- en sloopafval, met bouw- en sloopafval vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval' van toepassing zijn.

De aard en samenstelling van een afvalstof zijn bepalend voor de benodigde wijze van afvalverwerking en te treffen maatregelen ter beheersing van de milieueffecten. In een vergunningaanvraag moet de aard en samenstelling van de te accepteren afvalstoffen dan ook worden beschreven. Als aanvulling hierop geeft de Euralcode een beeld van de afvalstof en inzicht in het feit of sprake is van gevaarlijk of niet-gevaarlijk afval. In het acceptatie- en verwerkingsbeleid wordt de wijze van beoordeling van de afvalstoffen beschreven.

Een afvalstof, zoals een non-ferrometaal, kan afhankelijk van de herkomst met meerdere codes worden aangeduid. Het is mogelijk dat het bedrijf een non-ferrometaal met een andere herkomst wil accepteren, waardoor sprake is van een afvalstof met een andere, niet in de aanvraag beschreven Euralcode. In dat geval kan de acceptatie van het non-ferrometaal

schijnbaar strijdig zijn met de vergunning. Echter, zolang de afvalstoffen die worden geaccepteerd qua aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met de afvalstoffen die zijn beschreven in de aanvraag waarvoor vergunning is verleend en voor deze afvalstoffen eenzelfde minimumstandaard van verwerking van toepassing is, is er om milieuhygiënische of doelmatigheidsgronden geen noodzaak om hiervoor een nieuwe vergunningprocedure te doorlopen. Om zonder wijziging van de vergunning toch transparant te maken dat de vergunning voorziet in de nieuwe Euralcode, kan aan de vergunning een voorschrift met een goedkeuringsregeling voor een nieuwe Euralcode worden verbonden.

D.5.5 Kern van het beleid ten aanzien van omgaan met de Eural

In deze laatste paragraaf zijn de punten samengevat die de kern vormen van het beleid zoals opgenomen in dit hoofdstuk. Overige informatie in dit hoofdstuk is toelichtend aan onderstaand beleid of dient als duiding bij bijvoorbeeld bestaande wet- en regelgeving of jurisprudentie. Voor wijziging van onderstaande kern van beleid zal altijd een procedure van openbare inspraak worden gevolgd. Voor wijziging van meer toelichtende delen van dit hoofdstuk zal worden volstaan met bekendmaking.

- De Euralcode geeft een beeld van de afvalstof en inzicht in het feit of sprake is van gevaarlijk of niet-gevaarlijk afval.
- De in de sectorplannen opgenomen Euralcodes zijn een hulpmiddel voor de vergunningverlener. In de toelichting bij de sectorplannen is een niet-limitatieve lijst van Euralcodes opgenomen die betrekking kunnen hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van het betreffende sectorplan. Niet deze opsomming van Euralcodes, maar de afbakening (paragraaf I) van het sectorplan bepaalt welke afvalstoffen onder het sectorplan vallen.
- Zolang de afvalstoffen die door een bedrijf worden geaccepteerd, qua aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met de afvalstoffen die zijn beschreven in de aanvraag waarvoor vergunning is verleend en voor deze afvalstoffen eenzelfde minimumstandaard van verwerking van toepassing is, is er om milieuhygiënische of doelmatigheidsgronden geen noodzaak om een nieuwe vergunningprocedure te doorlopen als de Euralcode verandert.